Dziennik rządowy

dla

okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie.

Rok 1854.

Oddział drugi.

Część XI.

Wydana i rozesłana dnia 21. Listopada 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg.

Jahrgang 1854.

Zweite Abtheilung.

XI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 21. November 1854.

43.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 5. Października 1854, l. 16,056.

O poznakach dostrzeżonego sfałszowania wosku.

Wosk bywa częstokroć od producentów lub ich komisantów mieszany z obcemi ciałami.

Zwyczajne mieszaniny, czyli artykuły do fałszowania wosku żółtego, są: piasek żółty, okra, siarka i mąka kukurudziana, wosku zaś blichowanego jarzącego blejwas, kartofle, bób i krochmal, łój i kwas stearynowy.

Te zanieczyszczenia wosku znawcy poznają łatwo z samego zewnętrznego rozpoznania. Dla pewniéjszego dośledzenia tego sfałszowania niech posłuży następująca skazówka:

Rozpoznanie wosku.

1. Mieszanego z piaskiem, okrą, blejwasem, ziemią lub z innemi ciężkiemi substancyami.

Kawał wosku ($^1/_4$—$^1/_2$ funta) grzeje się w naczyniu nalaném wodą, aż się całkiem rozpłynie, i stawia się spokojnie do wychłodnienia. Wosk wypłynie na wiérzch, a przymieszane ciężkie ciała, jakoto: piasek, okra, blejwas i t. d. przy odlaniu wody osiędą na spodzie naczynia.

2. Z kukurudzą, kartoflami, bobem, grochem i krochmalem.

Grzeje się zlekka część wosku, który spróbować chcemy, z 2—4 częściami oleju terpentynowego, dopóki się w nim wosk nie rozpuści, i to wszystko nie stanie się płynem rzadkim. Jeżeli oprócz tego są także substancye pod 1.) przymieszane, jakoto: piasek, okra i t. d., tedy zostanie na dnie osad ciężki. Roztwór jeszcze gorący zléwa się z osadu, i ciepły jeszcze przecedza się przez płótno; wtenczas mąki przymieszane osiędą na cedzidle, a wosk w oleju terpentynowym roztworzony przezeń przejdzie.

3. Z żywicą, smołą, terpentyną.

Żywice po największéj części roztwarzają się w spirytusie, z któregoto roztworu potém za przydaniem wody wydzielone zostaną. Bierze się tedy kawał wosku, i kraje się w jak najdrobniejsze kawałeczki albo paseczki, te daje się do flaszki, nalćwa mocnym spirytusem 5 do 6 razy tyle ważącym, i zostawia się tak przez 10 do 12 godzin, kłócąc często tę mieszaninę; poczém prze-

43.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 5. Oktober 1854 Z. 16056,

über die Merkmale der wahrgenommenen Wachsverfälschung.

Das Wachs wird oft von den Produzenten oder den Unterhändlern mit fremdartigen Körpern vermengt.

Die gewöhnlichsten Mischungen oder Verfälschungen sind beim gelben Wachse mit gelbem Sande, Ocker, Schwefel und Maismehl; bei gebleichtem Wachse aber mit Bleiweiß, Kartoffel, Bohnen und Stärkemehl, Talg und Stearinsäure.

Diese Verunreinigungen des Wachses sind schon bei einer äußern Untersuchung für Sachverständige leicht erkennbar. Zur sichern Entdeckung der Verfälschung diene aber folgende Anleitung.

Untersuchung des Wachses.

1. Auf Sand, Ocker, Bleiweiß, Erden oder andern schweren Substanzen.

Ein Theil des Wachses ($\frac{1}{4}$—$\frac{1}{2}$ Pfund) wird in einem Gefässe mit Wasser erwärmt, bis es ganz zergangen ist, und in der Ruhe der Abkühlung überlassen. Das Wachs befindet sich dann auf der Oberfläche, während die beigemischten schweren Körper, wie Sand, Ocker, Bleiweiß rc. beim Abgießen des Wassers als Bodensatz zurückbleiben.

2. Auf Mais, Kartoffel, Bohnen, Erbsen und Stärkemehl.

Man erwärmt gelinde einen Theil des zu untersuchenden Wachses mit 2—4 Theilen Terpentinöhl, bis sich das Wachs darin gelöst, und das Ganze eine dünnflüssige Beschaffenheit angenommen hat. Sind außerdem noch die ad 1. bemerkten Substanzen, als Sand, Ocker rc. vorhanden, so entsteht ein schwerer Bodensatz. Die noch heiße Lösung wird vom Bodensatze abgegossen, und warm durch Leinwand durchgeseiht, wodann die beigemengt gewesenen Mehle auf dem Seihetuche zurückbleiben, während das in Terpentinöhl gelöste Wachs durchgeht.

3. Auf Harze, Pech, Terpentin.

Die meisten Harze lösen sich in Weingeist auf, aus welcher Lösnng sie durch Zusatz von Wasser ausgeschieden werden. Es wird daher ein Theil des Wachses, in möglichst kleinen Stücken oder Bändern geschnitten, in einer Flasche mit dem 5—6fachen Gewichte starken Weingeistes übergossen, und unter öfterm Schütteln 10—12 Stunden stehen gelassen, sodann die weingeistige Flüssigkeit abgeseiht und mit etwas Wasser

cedza się ten płyn spirytusowy z przymieszaniem nieco wody, a jeżeli się żywica roztworzyła, płyn będzie mętny, koloru mlécznego, gdy zaś tenże chwilę spokojnie postoi, żywica opadnie na spód.

Terpentyna odejmuje woskowi kruchości, i sprawia, że żując go lepnie do zębów.

4. Z siarką.

Siarkę poznać bardzo łatwo po bijącym w nos odorze, który się czuć daje, gdy kawałek zasiarkowanego wosku rzucimy na węgiel zarzący, lub na gorące żelazo, albo blachę.

5. Z łojem i kwasem stearynowym.

Łój poznać można po odorze, lub ugryzłszy po łojowatym smaku, chociażby przymieszka łoju była bardzo mała.

Przez łój traci wosk ową jędrną drzazgowatą kruchość, staje się miększym i mastkim, a gdy się go gniecie w palcach, od ciepła ręki poznać się zaraz dają ślady tłustości. Wosk taki, gdy rostopiony padnie kroplą na materyę jedwabną, robi tłustą plamę, a płótnem wycierany małoco się połyskuje.

Probując, czyli wosk nie jest zmieszany z łojem lub kwasem stearynowym, bierze się go kawałek podług upodobania, i gotuje się w rościeku sody (jedną część sody na 50 części wody) przez kilka (3—5) minut, ciągle kipiąco utrzymywanym; jeżeli w nim zawiéra się tłuszcz, to wkrótce ten ług pienić się będzie mocno i tworzyć bulki (kwas węglowy). Jak ług ostygnie, zrobi się albo klejkim, ślizgim, albo się zetnie na galaretę, w miarę większéj lub mniejszéj ilości przymieszanego łoju, lub stearynu, a nawet, jeżeli za wiele dano tłuszczu, to całkiem stężeje; od $^1/_{50}$ części stearynu będzie ług jeszcze znacznie klejowatym. Jeżeli nie ma w wosku żadnéj tłustości, ług wystudzony zostanie rzadkim płynem.

Co w skutek reskryptu wysokiego Ministerstwa Handlu z dnia 16. Czerwca 1854 l. 13,081/536 do powszechnéj wiadomości podaje się.

Gołuchowski m. p.

versetzt, wobei sie sich, wenn Harz aufgelöst war, trübt, milchartige Farbe erhält, und nach einigem ruhigen Stehen das Harz absetzt.

Terpentin entzieht dem Wachse seine Sprödigkeit und bewirkt Anhängen desselben an die Zähne beim Knauen.

4. Auf Schwefel.

Schwefel erkennt man sehr leicht durch den stechenden Geruch, der sich entwickelt, wenn man ein Stückchen des geschwefelten Wachses auf glühende Kohlen, eine heiße Eisen- oder Blechplatte wirft.

5. Talg und Stearinsäure.

Talg erkennt man durch den Geruch, so wie den talgartigen Geschmack beim Knauen, wenn auch die Unschlittzusätze gering sind.

Durch den Talg verliert das Wachs den körnigen splittrigen Bruch, ist weicher und fett anzufüllen, wenn man es zwischen den Fingern zusammendrückt, zeigen sich durch die Wärme der Hand schon Spuren der Fettigkeit. Solches Wachs auf ein Stück Seidenzeug getropft, gibt einen Fettfleck, und mit Leinwand gerieben, wird es wenig glänzend.

Will man eine Untersuchung auf Talg oder Stearinsäure vornehmen, so wird eine beliebige Menge mit einer Lösung von Soda (ein Theil Soda auf 50 Theile Wasser) einige (3—5) Minuten lang gekocht, d. h. siedend erhalten. Ist ein Fett vorhanden so schäumt die Lauge alsbald heftig auf, unter Bildung von Blasen (Kohlensäure). Beim Erkalten wird die Lauge, je nachdem weniger oder mehr Talg oder Stearin beigemengt war, entweder schleimig, schlüpfrig oder gallertartig, bei vielem Fett sogar fest; $^1/_{50}$ Stearin gibt noch eine merklich schleimige Beschaffenheit. War kein Fett enthalten, so bleibt die Lauge beim Erkalten dünnflüssig.

Was in Folge des h. Handels-Ministerial-Erlasses vom 16. Juni 1854 Zahl 13081/536 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Goluchowski m. p.

44.

Reskrypt c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Października 1854. l. 17,651,

wydany do wszystkich urzędów obwodowych (z wyjątkiem czortkowskiego), tudzież do magistratu lwowskiego i c. k. Izby rachunkowéj.

O wyrachowaniu dodatków gminnych do podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa podług procentów, i o zwróceniu takowych przy wywozie tegoż.

Stosownie do postanowień ustawy o podatku od piwa z dnia 19. Grudnia 1852, (Dzien. pr. Państ., str. 1,174, nr. 264), podatek konsumcyjny od piwa nie będzie na przyszłość, jak dotychczas, rachować się w równéj kwocie od wszelkich gatunków piwa, ale zapomocą wymiaru, który stopniuje się podług jakości extraktu użytych do tego korzeni, tęgość zaś tego extraktu korzennego urzędownie dochodzić się będzie pospolicie przy wyrobie piwa.

Wprawdzie nie podlegałoby żadnéj trudności, dodatki gminne, które dotychczas pospolicie w procentach od podatku skarbowego stanowiono, także na przyszłość wymierzać i pobiérać podług równéj skali, stosownie do podatku od każdéj warki wyrachowanego.

Gdy atoli dodatki gminne od piwa nie zawsze przy wyrobie, ale częstokroć także od piwa w inne miejsca na konsumcyę sprowadzonego pobiérane bywają, dochodzenie zaś korzennéj tęgości extraktu piwa już gotowego, z bardzo wielu korowodami jest połączone, a więc i wyrachowanie zapłaconego podatku konsumcyjnego od piwa, które ulega opłacie dodatku gminnego, jest trudne; przeto wysokie c. k. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dekretem z dnia 28. z. m. l. 21,984/441 oznajmiło, iż pobor dodatków gminnych podług procentów w tych przypadkach dopuszczony być nie może, lecz że te dodatki w stałych kwotach oznaczone być mają.

Gdy zaś tym sposobem osobliwie tam, gdzie dodatek gminny częścią przy wyrobie, częścią za dostawieniem piwa pobiéranym bywa, sprawionoby nierówność w opodatkowaniu, a w wypadkach, gdzie przy wywozie piwa dodatek gminny od wyrobu wedle procentu opłacony zwróciéby należało, wyrachowanie zwrócić się mającéj należytości z powodu wyżéj przytoczonego z trudnościami byłoby połączone; przeto wysokie c. k. Ministerstwo Skarbu, uchylając rzeczone niedogodności, raczyło dekret z dnia 1. Września 1854 l. 4,044, który się tu w odpisie ·/· dołącza, wydać do wszystkich krajowych Dyrekcyj i obu Prefektur skarbowych, podług którego trzeba postępować podczas wymiaru i poboru dodatków gminnych.

Aby więc we wszystkich miastach, pobiérających dodatki gminne do powszechnego podatku konsumcyjnego od piwa, co do wyrachowania stałéj kwoty

44.

Statthalterei=Erlaß vom 6. Oktober 1854 Z. 17651,

an alle Kreisbehörden (die Czortkower ausgenommen), den lemberger Magistrat und die k. k. Buchhaltung.

Wegen Ermittelung der Gemeindezuschläge zu der Verzehrungssteuer von der Erzeugung des Bieres nach Prozenten, und der Rückvergütung derselben bei der Ausfuhr.

Nach den Bestimmungen des Biersteuer=Gesetzes vom 19. Dezember 1852 (Reichsgesetzblatt Seite 1174 Nr. 264) wird künftig die Verzehrungssteuer vom Bier nicht mehr mit einem, bei allen Gattungen Bieres gleichen Betrage wie bisher, sondern mit einem nach dem Extraktgehalte der dazu verwendeten Bierwürze sich abstufenden Ausmaße berechnet, und es wird dieser Extraktgehalt der Bierwürze in der Regel bei der Erzeugung derselben ämtlich erhoben.

Hierbei würde es wohl keinem Anstande unterliegen, die Gemeindezuschläge, welche bisher in der Regel mit Perzenten der Aerarialsteuer bewilligt wurden, auch künftig nach dem gleichen Maßstabe von der für jedes Gebräu rechnungsmäßig entfallenden Steuer zu bemessen und einzuheben.

Da jedoch die Gemeindezuschläge vom Bier nicht immer bei der Erzeugung desselben, sondern häufig auch von dem an einem Orte zum Verbrauche eingebrachten Biere eingehoben werden, die Ermittlung des Extraktgehaltes einer Bierwürze aus dem bereits fertigen Biere aber mit sehr vielen Umständlichkeiten verbunden, und daher auch die Ermittlung der Verzehrungssteuer, welche für ein dem Gemeindezuschlage zu unterziehendes Bier bezahlt wurde, schwierig ist, so hat das hohe k. k. Ministerium des Innern mit dem Dekrete vom 28. v. Mts Z. 21984/441 bedeutet, daß die Einhebung der Gemeindezuschläge nach Perzenten für diese Fälle nicht zuläßig erscheine, sondern daß dieselben mit fixen Beträgen bestimmt werden müssen.

Da aber hiedurch, insbesondere in Orten, wo der Gemeindezuschlag zum Theile bei der Erzeugung und zum Theile bei der Einbringung des Bieres eingehoben wird, eine Ungleichheit herbeigeführt würde, und in den Fällen, wo bei der Ausfuhr vom Biere aus einem Orte der bei der Erzeugung nach Perzenten entrichtete Gemeindezuschlag zurückerstattet werden soll, aus dem obangeführten Grunde die Ermittlung dieses zurückzuvergütenden Betrages mit Schwierigkeiten verbunden seyn würde, hat das hohe k. k. Finanz=Ministerium zur Beseitigung dieser Unzukömmlichkeiten das in Abschrift mitfolgende Dekret vom 1. September 1854 Z. 4044 an sämmtliche Finanz=Landes=Direkzionen und die beiden Finanz=Präfekturen erlassen, nach welcher sich bei der Bemessung und Einhebung der Gemeindezuschläge zu benehmen seyn wird.

Um daher bei allen Städten, welche Gemeindezuschläge zur allgemeinen Verzehrungssteuer vom Bier beziehen, in Absicht auf die Ausmittlung des von den Perzenten

procentowéj jednostajne osiągnąć postępowanie, oznajmia się c. k. Urzędowi obwodowemu, iż stałą kwotą dodatku gminnego od wiadra będzie zawsze ta, która wypadnie, biorąc stosunek do procentów od należącego od wiadra piwa podatku konsumcyjnego, podług których procentów dodatek gminny był wymierzony.

Gdy podług powołanego dekretu wysokiego Ministerstwa Skarbu obecnie od jednego wiadra piwa przy wyrobie na prowincyi 30 kr. m. k. podatku konsumcyjnego płacić należy, przeto na przykład gmina miejska, dla któréj przyznano konsumcyjnego dodatku od piwa 50%, będzie miała od każdego wiadra piwa, wyrobionego w obrębie miasta, lub tam sprowadzonego, pobiérać dodatek w kwocie 15 kr. m. k.

Zatém c. k. Urząd obwodowy ma zarządzić, ażeby na zasadzie tych postanowień dodatki gminne w protokołach licytacyi w celu puszczenia w dzierżawę dodatków gminnych od piwa odprawianéj, i w kontraktach następnie spisywanych zawsze wprawdzie podług dozwolonych procentów, ale razem z wypadającą stałą kwotą od jednego wiadra niż. austr. umieszczane były; przyczém dodaje się uwagę, iż powołany dekret wysokiego Ministerstwa Skarbu, po wprowadzeniu w wykonanie ustawy o opodatkowaniu piwa z dnia 19. Grudnia 1852., zastosowany być ma.

Gołuchowski m. p.

Odpis

reskryptu Ministerstwa Skarbu, wydanego do wszystkich krajowych Dyrekcyj, tudzież obu Prefektur skarbowych z dnia 1. Września 1854. l. 4,044-M. S.

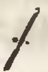
Gdy podług przepisów ustawy z dnia 19. Grudnia 1852 podatek konsumcyjny od piwa na przyszłość już nie w równéj kwocie od wszystkich gatunków piwa wymierzony będzie, a dodatki do podatku od piwa na rzecz poszczególnych gmin, dotychczas pospolicie podług procentów wypadających od podatku skarbowego przyznany, nie zawsze przy wyrobie piwa razem z podatkiem skarbowym, ale częstokroć od piwa gdzieś już na spotrzebowanie sprowadzonego pobiérane bywają, wymierzenie zaś podatku konsumcyjnego, jaki od piwa przy przywozie lub wywozie tegoż u jakiéj gminy piérwiastkowo podczas wyrobu był opłacany, jest trudne i najczęściej nie do uskutecznienia; przeto owe dodatki na przyszłość po wprowadzeniu w wykonanie ustawy o opodatkowaniu piwa, wprawdzie podług procentów podatku skarbowego od

entfallenden fixen Betrages ein gleichmäßiges Verfahren zu erzielen, wird der k. k. Kreisbehörde bedeutet, daß der fixe Betrag des Gemeindezuschlags pr. Eimer jedesmal derjenige ist, welcher nach Verhältniß der Perzente, mit welchen der Gemeindezuschlag ausgemittelt wurde, von der für einen Eimer Bier zu entrichtenden Verzehrungssteuer-Gebühr entfällt.

Da nach dem bezogenen h. Finanz-Ministerial-Dekrete gegenwärtig von einem Eimer Bier bei der Erzeugung auf dem Lande 30 kr. K. M. an Verzehrungssteuer zu zahlen sind, so wird beispielsweise eine Stadtgemeinde, welcher ein Verzehrungszuschlag von 50% auf Bier bewilligt wurde, von jedem Eimer Bier, welcher im Gebiethe der Stadt erzeugt oder dahin eingeführt wird, einen Zuschlag im Betrage von 15 kr. K. M. zu beziehen haben.

Die k. k. Kreisbehörde hat daher die Einleitung zu treffen, daß auf Grundlage dieser Bestimmungen, in die zur Verpachtung der Gemeindezuschläge vom Bier aufgenommenen Lizitazions-Protokolle und in die hierauf zu errichtenden Verträge die Gemeindezuschläge zwar stets nach den bewilligten Perzenten, jedoch zugleich auch mit dem entfallenden fixen Betrage pr. n. ö. Eimer aufgenommen werden; wobei bemerkt wird, daß das bezogene hohe Finanz-Ministerial-Dekret nach Aktivirung des Biersteuer-Gesetzes vom 19. Dezember 1852 in Anwendung zu kommen hat.

Goluchowski m. p.

Abschrift

eines Finanz-Ministerial-Erlasses an sämmtliche Finanz-Landes-Direkzionen und an die beiden Finanzpräfekturen, ddto 1. September 1854 Z. 4044 F. M.

Da nach den Bestimmungen des Gesetzes vom 19. Dezember 1852 die Verzehrungssteuer vom Biere künftig nicht mehr mit einem bei allen Biergattungen gleichen Betrage bemessen wird, die einzelnen Gemeinden bisher in der Regel nach Perzenten der Aerarialsteuer bewilligten Zuschläge vom Biere aber nicht immer bei der Erzeugung desselben, unter Einem mit der Steuer, sondern häufig von dem an einem Orte zum Verbrauche eingebrachten Biere abgenommen werden, und die Ermittlung der Verzehrungssteuer, welche für in der Ein- oder Ausfuhr bei einer Gemeinde vorkommendes Bier unsprünglich bei dessen Erzeugung entrichtet wurde, schwierig und meistens unthunlich ist, so sind diese Zuschläge in Zukunft nach der Aktivirung des Biersteuergesetzes zwar nach Perzenten von der Aerarialsteuer für ein Bier von gewöhnlicher Stärke, welche im lombard. venez. Königreiche 3 Lire 48 centes. vom metrischen Quintale,

piwa zwyczajnéj tęgości, który w Królestwie Lombardzko-Weneckiém 3 liry 48 centym. od kwintala metrycznego, w Czechach 39 kr., w Galicyi, na Bukowinie i w obrębie Krakowskim 30 kr., w krajach koronnych po tamtéj stronie dawnéj linii cłowéj międzykrajowéj 36 kr., na ostatek w innych krajach koronnych 42 kr. od wiadra wynosi, wyrachowane być mają; jednakże tak tam, gdzie dodatek przy wyrobie piwa, jak i tam, gdzie przy sprowadzeniu tegoż pobiérany będzie, w kwotach stałych od kwintału lub wiadra oznaczyć należy, które w piérwszym wypadku od ilości oznajmionéj, mianowicie jeżeli jest zamiar roztworzenia tęgości, od oznajmionéj ilości roztworzonéj, opłacone być powinny.

W tych stałych kwotach nastąpić ma także zwrot dodatku za piwo z kądsiś wyprowadzone.

Gdzie te dodatki gminne już teraz w stałych kwotach oznaczone są, tam oczywista, że żadna odmiana nastąpić nie powinna.

Za zgodność odpisu.

W Wiédniu dnia 28. Września 1854.

Bihler, m. p.

45.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 8. Października 1854. l. 16,223.

O zwyczaju robienia wiadra niż. austr. na 41 miar (Mass) zamiast na 40.

Zwyczaj robienia wiadra niż. austr. na wino lub wypalane płyny spirytusowe na 41 miar (Mass), zamiast na 40, tam, gdzie takowy istnieje, uchyla się, i zaprowadza się wszędzie objętość prawna 40 miar.

Wymierzanie beczek na wino i wypalane płyny spirytusowe wiadrem 40-miarowém począć się ma z dniem 1. Stycznia 1855, tak, iż liczba r. 1855 na wszystkich 40 miarami wymierzonych beczkach być ma znakiem stanowczym, lecz także i na beczkach, które jeszcze w teraźniejszym roku podług 40 miar wymierzone będą, liczba roku 1855. wyżłobioną być ma.

Co w skutek reskryptu wysokiego Ministerstwa Spraw wewnętrznych z dnia 18. Września 1854 l. 21,362/431, do powszechnéj wiadomości podaje się.

Gołuchowski m. p.

in Böhmen 39 kr., in Galizien, dann in der Bukowina und im Krakauer Gebiete 30 kr., in den Kronländern jenseits der ehemaligen Zwischenzolllinie 36 kr. und in den übrigen Kronländern 42 kr. vom Eimer beträgt, auszumitteln, jedoch sowohl für die Fälle, wo der Zuschlag bei der Erzeugung, als auch wo derselbe bei der Einbringung des Bieres eingehoben wird, mit fixen Beträgen pr. Quintale oder Eimer auszusprechen, welche im ersten Falle von der angemeldeten Menge, u. z. so ferne eine Verdünnung der Bierwürze beabsichtiget wird, von der angemeldeten verdünnten Menge zu entrichten sind.

Mit diesen fixen Beträgen wird dann auch die Rückvergütung für das aus dem Orte auszuführende Bier zu leisten seyn.

Wo die Gemeindezuschläge schon jetzt mit fixen Beträgen bestimmt sind, wird hiernach natürlich eine Aenderung gar nicht einzutreten haben.

Für die Richtigkeit der Abschrift.

Wien am 28. September 1854.

Bihler m. p.

45.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 8. Oktober 1854 Z. 16223.

Ueber die Gepflogenheit, den n. öst. Eimer statt mit 40 zu 41 Maß abzuhaimen.

Die Gepflogenheit, den niederösterreichischen Eimer für Wein und gebrannte geistige Flüssigkeiten statt zu 40, zu 41 Maß abzuhaimen, wird dort, wo sie besteht, abgestellt, und die gesetzliche Abhaimung zu 40 Maß allenthalben angeordnet.

Die Abhaimung der Fässer für Wein und gebrannte geistige Flüssigkeiten mit dem Eimer zu 40 Maß hat mit 1. Jänner 1855 den Anfang zu nehmen, so daß die Jahreszahl 1855 auf allen mit 40 Maß abgehaimten Fässern das entscheidende Merkmal bilden wird, daß aber auch schon den Fässern, welche noch im gegenwätigen Jahre mit 40 Maß abgehaimt werden, die Jahreszahl 1855 aufgedrückt werden soll.

Was in Folge des hohen Erlasses des Ministeriums des Innern vom 18. September 1854 Z. 21362/431 zur allgemeinen Kenntniß gesetzt wird.

Goluchowski m. p.

46.

Reskrypt c. k. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, najwyższéj Komendy Wojsk i Ministerstwa Skarbu, z dnia 19. Października 1854.,

obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego.

O wynagrodzeniu za żywienie żołnierzy w przemarszu w roku administracyjnym 1855.

Jako wynagrodzenie za obiad podczas przemarszu dawany przez kwaterodawcę żołnierzowi, od feldfebla i równych temuż szarż niżéj, które podług §. 31. najwyższego przepisu o kwaterunku wojskowym z dnia 15. Maja 1851. ze Skarbu publicznego (funduszu wojskowego) należy się, ma być ze względu na wynikłości przedsięwziętéj rachuby co do cen mięsa wołowego, jakie były w krajach koronnych w ciągu roku, począwszy od 1. Sierpnia 1853. do końca Lipca 1854., dziennie płacono w roku przyszłym od 1. Listopada 1854. do końca Października 1855., jak następuje:

W Austryi niższéj po dziewięć kr. m. k.

„ Austryi powyżéj Anizy po sześć kr. m. k.

„ Solnogrodzie po siedm kr. m. k.

„ Styryi po siedm i pół kr. m. k.

„ Tyrolu po dziewięć kr. m. k.

„ Czechach po siedm kr. m. k.

„ Morawii po siedm i pół kr. m. k.

„ Szląsku po siedm i pół kr. m. k.

„ Krainie po sześć i pół kr. m. k.

„ Karyntyi po sześć i pół kr. m. k.

Na Pomorzu z Tryestem po ośm kr. m. k.

W Dalmacyi po cztéry i pół kr. m. k.

„ Królestwie Lombardzko-Weneckim po dziewięć kr. m. k.

„ okręgu administracyjnym Namiestnictwa we Lwowie po sześć kr. m. k.

„ okręgu administracyjnym Rządu krajowego w Krakowie po siedm kr. m. k.

Na Bukowinie po sześć kr. m. k.

W okręgach administracyjnych wydziałów Namiestnictwa węgierskiego w Budzie, Preszburgu i Edenburgu po sześć kr. m. k.

46.

Erlaß des k. k. Ministeriums des Innern, des Armee-Ober-Kommando's und des Finanzministeriums vom 19. Oktober 1854,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

Vergütung der Verpflegung der Militär-Mannschaft auf dem Durchzuge im Verwaltungsjahre 1855.

Für die nach dem §. 21 der a. h. Vorschrift über die Einquartierung des Heeres vom 15. Mai 1851 aus dem Staatsschatze (Militärfonde) zu leistende Vergütung der einem Manne vom Feldwebel und den gleichgestellten Chargen abwärts beim Durchzuge vom Quartierträger gegebenen Mittagskost, hat mit Rücksicht auf die Ergebnisse der veranlaßten Erhebungen der in den Kronländern während des Jahres vom 1. August 1853 bis Ende Juli 1854 bestandenen Rindfleischpreise, in dem Jahre vom 1. November 1854 bis Ende Oktober 1855 folgende Vergütung für Einen Tag Statt zu finden:

in Nieder-Oesterreich mit neun Kreuzern Konv. Münze

" Oesterreich ob der Enns mit sechs Kreuzern K. M.

" Salzburg mit sieben Kreuzern K. M.

" Steiermark mit sieben und einem halben Kreuzer K. M.

" Tirol mit neun Kreuzern K. M.

" Böhmen mit sieben Kreuzern K. M.

" Mähren mit sieben und einem halben Kreuzer K. M.

" Schlesien mit sieben und einem halben Kreuzer K. M

" Krain mit sechs und einem halben Kreuzer K. M.

" Kärnthen mit sechs und einem halben Kreuzer K. M.

" dem Küstenlande sammt Triest mit acht Kreuzern K. M.

" Dalmazien mit vier und einem halben Kreuzer K. M.

" dem lombardisch-venezianischen Königreiche mit neun Kreuzern K. M.

" dem Verwaltungsgebiete
der Statthalterei zu Lemberg mit sechs Kreuzern K. M

" dem Verwaltungsgebiete
der Landes-Regierung zu Krakau mit sieben Kreuzern K. M.

" der Bukowina mit sechs Kreuzern K. M.

" den Verwaltungsgebieten der Statthalterei-Abtheilungen Ungarns zu Ofen, Preßburg und Oedenburg mit sechs Kreuzern K. M.

W okręgach administracyjnych wydziałów Namiestnictwa Węgier w Koszycach, Wielkim Waradynie po pięć kr. m. k.

„ Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim po sześć kr. m. k.

„ Kroacyi i Slawonii po pięć i pół kr. m. k.

„ Siedmiogrodzkiéj Ziemi po pięć kr. m. k.

Atoli kwota należytości, oznaczona dla okręgów administracyjnych Namiestnictwa we Lwowie, Rządu krajowego w Krakowie i dla Bukowiny służyć mają tymczasowie tylko od 1. Listopada 1854. do dn. końca Kwietnia 1855.

in den Verwaltungsgebieten der Statthalterei-Abtheilung Ungarns zu Kaschau und Großwardein mit fünf Kreuzern K. M.

„ der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate mit sechs Kreuzern K. M.

„ Kroazien und Slavonien mit fünf und einem halben Kreuzer K. M.

„ Siebenbürgen mit fünf Kreuzern K. M.

Die für die Verwaltungsgebiete der Statthalterei zu Lemberg und der Landes-Regierung zu Krakau, dann für die Bukowina bestimmten Vergütungs-Ziffer haben jedoch vorläufig nur für die Zeit vom 1. November 1854 bis Ende April 1855 zu gelten.